

عنوان مقاله:

راهکارهای ارتقای تعاملات اجتماعی در شهر تهران بر پایه نظریه مکان سوم اولدنبرگ بررسی موردی: خیابان لاله زار تهران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مژده نوذری - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه علم و صنعت ایران.

محمدامین شریفیان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.

خلاصه مقاله:

فضای شهری، بستر زندگی عمومی و اجتماعی جامعه است که دارای ارزش های انسانی می باشد. درواقع فضای شهری بستر شکل گیری حیات مدنی جامعه و تعاملات اجتماعی می باشد که در فضاهای امروزی شهرهای ما رو به افول گذاشته اند. زندگی در فضای عمومی به طور کلی به دو دسته رسمی و غیررسمی تقسیم بندی می گردد. در این میان، شیوه زندگی غیررسمی از آن جهت مورد توجه است که حیات مدنی در این گونه فضاها جریان دارد. ایده اولدنبرگ در تعریف مکان سوم، راهکاری موثر جهت شناخت زندگی غیررسمی و ارتباط آن با قلمروهای فضای عمومی است که می تواند کمکی درخور به ارتقای حیات مدنی فضاهای شهری مانماید. ماهیت وجودی مکان های سوم، در تفاوت آن ها با مکان های زندگی روزمره نهفته است. این مکان ها، در دسترس بوده و دست یابی به آرامش را فراهم می آورد و دارای مشتری های ثابت، ظاهری ساده و جوی غیرجدی است. پژوهش حاضر با استفاده از روش تحقیق کیفی و شیوه توصیفی-تحلیلی انجام گرفته است و هدف از انجام آن، به کارگیری نظریه مکان سوم اولدنبرگ تبیین آن در راستای تدوین راهکارهایی جهت بهبود حیات مدنی و تعاملات اجتماعی فضاهای شهری تهران است.

کلمات کلیدی:

نظریه مکان سوم، اولدنبرگ، فضاهای غیررسمی، تعاملات اجتماعی، خیابان لاله زار تهران، فضاهای شهری تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361945>

